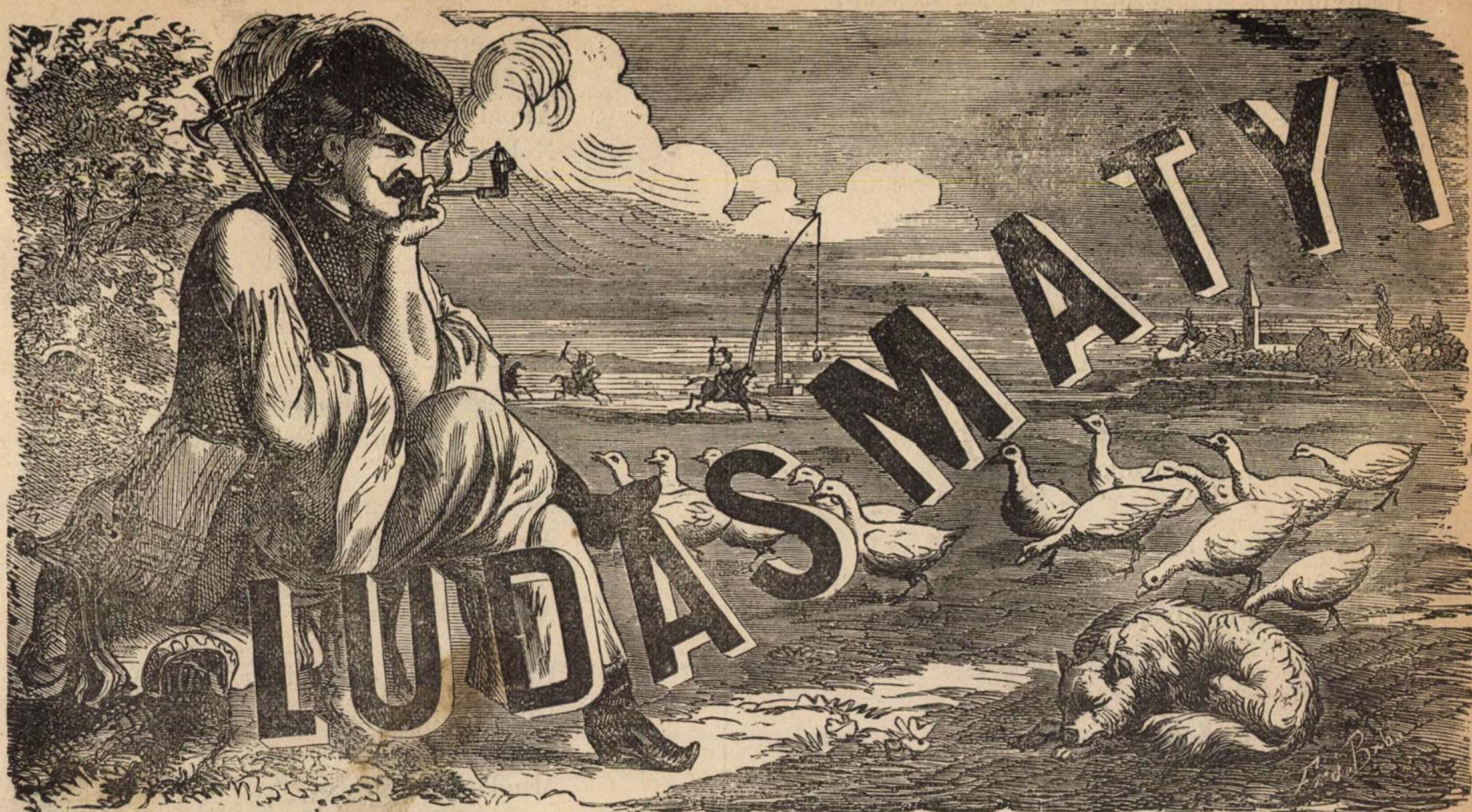
Boldog új évet!

VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik **minden vasárnap** ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA **városháztér 6. sz.** alá küldendő.

Pest, Januar 1. 1872. **1. szám.**

GYŰJTŐKNEK öt előfizető után *tisztelet-példány jár.* Egyes példány ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda: VÁROSHÁZTÉR 6. SZ, ide küldendő mindenféle kézirat, mely „Ludas Matyi"-nak van szánva.

Ój eszthendei puhár felküszüngethések.

Elsü puhár bur.

Van én nekem edj bálványa
(Nem arany borjú, melyet
Izrael khürül tháncezulta
A sinai hegy mellett.)
Mit imádum én legjubban,
Napphal s éjeli álmumban,
— Mit felednem nem lehet.

Mell bár gyakran vért khivánja,
Vért, suk ezer életet,
(Csak igy állhatta fünn eddig
S érte ezer évcket.)
Mégis, mint szherelmem thárgyo,
Az elsü csengü puhárba
Veszi thülem éneket.

Mig a szüke Dona habja
Hollámait alá hajtja,
S fül Bécs felé nem ered,
Virulj hazám! jú nemzetem!
S minden bithurlú nemzethen
Gyüzthes ledjen fegyvered.

Thodomángy és nemes erkhülcs,
— S a mi mustan megszakadt,
Egyetérthés neveljo khi
Nekhed hűsi fiakhat,
Élj dicsün, ürükkhé áldva,
Mig e végthelen világba
Edj nép él a nap alatt . . . !

Másadik puhár bur.

Ha mustand loknam a Hebrun khüzelében,
És uttand nyilna a phirus ruzsa széphen,
Phárus bimbújával szakhajthanám rúla,
A legeslegszübbet gyüngyüs khuszuruba.

És gyüngyüs khoszorót illeszthenék széphen,
A te szép fejére néked — Rüfkhelében!
Mert engem thüzeli a régi láng, s éget,
Azaz: még mustan is szerethem én théged.

De mivel van messze Hebrun, és a ruzsa,
Szürnyű riges-rigen mind elhullta rulla,
Engegy szép szerelmem, hodj khaszarú helett
Ily diszes khüszüntüt aggyam által nekhed.

Drágo feleségem, mivelt edj aszszonság!
Khihez képest nem van edj is azonosság,
Mint libánon hegyén a czidrusok ága
Viruljad én nékhöm soká a csoládba

A bú phiroláját ittend le ne nyeljók,
Khüssün le a jú khedv fulythun a the nyelvét,
Hodj mit Goribaldi kunferenczhiászta —
Szülessen a békhe meg a Hasli házba.

Harmadik puhár bur.

Gyönjörüség mákvirágok,
Jubbuldali oraságok!
— Khik mogasztaltuk Ondrásit,
Mert szivethek kunczra ásit.

S szerkhezetes Khemengy Zsiga!
— Khi a munkhában vagy csiga. —
S Bursszem (thelen) jakhecz Janku!
— Kinek nem khül elv, csak bankú, —
Verjen khi a szömötöket
Valamengyi hunvéd mankhú!

Nedjedik puhár bur.

Ki üritek e puharat,
Hodj benne edj csüpp se marad,
Khí akkur is — hodj ha benne
Perczhel-árzinikhum lenne.

Ki, ha abbul Thájsz szoronyja
Mind a thurkumba szurudna,
S fel sivithuk nogy kheméngyen:
Kossóth Lajus apánk iljen!

Ütüdik puhár bor.

„Khiért üritsek e puhárt?
Ki mungya meg ...?"
Érthed negyvennyulczhas párthom!
Khinél thiszta szivet láthom,
Khi nem thánthorolsz sehuva,
— Álgyun meg a jú jehuva!

Hatudik puhár bur.

Végezetre szép khüzünség,
Lódas Matyi népe!
Állom még edj puhár burral
Nekhed is elébe.
És khivánok: hodj a pharaszt
Vetésében járva
Ne akaggya a szemével
A falu turnyára.
Adú szedű, hitelezű
Ne zaklasson ütet,
S szeggye thiszta bózát ott is
A hun babut ülthet

Mester-ember gyarapoggya,
Anji legyen haszna: —
Ne strikolja a legénje
A jüvü thavaszra.

Phathikhárus mérje burt, sűrt,
Dukthur phedig virslit, —
És cshopán ingyen aggyanak
Mindennek a frissit.

Rekthur, khántur és precepthur
— Mi még suse thürtént —
Agygyák ki thizes pruczentra
Husz ezernyi thűkét.

Idüs lánjok, mik rég nyelik
Szerelmi bú-kortyot,
Khüssenek fül phirus selem
Kendűbűl a khuntyut. *)

S ki már egyszer khifarsangult —
Kezgyen asztat ujra,
Mig csak el nem khupik minden
Czigánlegén hurja.

Hasli Muzes m. k.
madjar izraelitó notorál puét.

A ráczkevei kálomista pap albumába.

Deák-párti mamelukká lettél **Soltra!**
Elved nem ér annyit mint egy régi poltra
Sirva tekint vissza reád Nyári Pálod,
Hogy igy cserbe hagytad nyájad s a balpártot.

---

*) Én az én buttyábul igen szhép is fhinum czhiczikhendüvel is szulgálhatom, mit derék és szép menjecskék csupán phár csukért is kaphattyák.
H. M.

Ludas Matyi eredeti okmánytára.

Ördögszára Bordája

vagy is tiszteletes tudós Szent Péteri István uram az ur Jézus Krisztus haszontalan szolgájának hét prédikátziója a dohányzás ellen. Anno 1705.

VI-dik Prédikátzio.

Füstös Bátyánk színleni szeretné a maga ocsmány dolgát ezzel is:

„Orvosságul élek én a dohánynyal, mert a mikor megcsömörlöm, a csömört elöli, és mikor rosz vizet iszom, azt megorvosolja.“

Felelet. Ha azzal mint orvossággal élsz, jól vagyon. Hanem azt kérdem tőled Füstös Bátya!. hogy a dohánynak hasznát hol vetted? Gallénusból-e, Dioscoridesből-e, Hippocratesből-e? mert azt, hogy micsoda, mennyi, kiknek és mikor legyen annak medici nális ususa, nem a te füstös bojtár társaidtól, sem nem a gonosz szokástól, hanem az expertus medikusoktól kell megtanulni.

Ha csömört s rosz vizet akarsz a dohányozással orvosolni, miért hát, hogy mint a pokol örökké füstölögsz, miért hogy az Ördögszára Bordája szádból ritkán szakad ki? hiszen nincs talán örökké csömöröd, nem vagy hasas Aszszony, kit a több nyavalyák közt a csömör is szokott követni s nem is iszol örökké rosz vizet, mert valamint Tabacho Heluo, szintugy borveders bormoslék lévén, nem akarsz csak vizet inni, hanem a jó Vinkó mellett örökön örökké dudálni. Rosz vizet emlegetsz. De hiszen minden viz rosz neked, mert hasad lévén istened, csak bort innál szüntelen s abba buborikolnál, a vizet pedig a gődényeknek hagynád ama symbolumod szerint „vina bibant homines, animalia caetera fontes.“

A dohány ugyan a nyálat kivonsza Mathiolus szerint s a mint az experientia is mutatja, mert a dohányos mint a Ruczának az utolja, ugy pökdös szájával, csak pök, csak pök, csak pök.

Ebelkedik Füstös Bátyánk! igy is: „Alkalmatosabb az ember a coiturára s az aszszonyokkal való familia szaporitásra, ha dohányoz.“

Venereus crucifer! ezzel csak czégért teszel magadnak, hogy te rut, igen fajtalan, kaczér és verébtermészetü vagy; s feleletre sem volnál méltó s a mit felelek cum rubore et pudore salvoque honore felelem: hallod-e hé! a kik erőtlenek a coitusra, azok vagy természet szerint született avagy ördögi mesterséggel olyanok. Az első rendbeliek aszszonyt nem kivánnak, a másik rendbelieknek pedig a Medikusok munkája kivántatik meg, nem a te dohány füstöd.

Hát a familia szaporitásra a dohányozás által alkalmasabb lesz az ember? Olvasd meg — ha tetszik — ama nagy elméjü Apáczai Csere János Magyar Encyclopediáját; a dohányból és annak füstiből mag nem lészen, mivel nem vétetik be a gyomorba. Bolond okoskodás hát az, mikor azt mondod, hogy a dohányozás által a prolificatiora alkalmasabb lészen az ember. Óh ostobafő!

Szemtelenkedik Füstös Bátyánk igy is: „a dohányzás jó alkalmatosság arra, hogy az ember szeretőjéhez bekopogtasson, mert mintha csak dohányt gyujtani menne, ugy megyen oda, s mások észre sem veszik.“

Óh lelki hályoggal elborittatott szemü vakok! óh föld alatt két lábon járó vakandokok, de kivájta szemeteket az ördög, mint a Filiszteusok Sámsonét; bizony nem Józsefnek és Jakóbnak lelke te benned, mert te ördög Bordájává változtatod testedet, mert tudd meg, a ki paráznа személlyel öszvekeveredik, egygyé leszen ő vele.

Krámsál Füstös Bátyánk igy is: „a dohányozás a tanulásban használ. a tanulók elméjét félemeli.“

Óh hunyor nélkül szükölködő szédült bolond! Senki sem szolgálhat két urnak Krisztus szavai szerint, nem lehet hát hogy tanulj is és egyszersmind szipákolj is, nem lehet, hogy elméd a könyvben is és a pipádban is legyen, tudod-e ama Vulgarét „Pluribus intentus, minor est ad singula sensus.“

Hányja a kalafintát Füstös Bátyánk tovább is s ezt gördíti elibénk: „a dohányozás az embereket egymáshoz öszvecsatolja, barátságosokká teszi, öszve ülnek, beszélgetnek, s ugy dohányozgatnak.“

Ugy van, hogy a gonoszokat öszve kapcsolja a gonoszság. A ti társaságtok pedig a gonoszoknak gyülevésze. Hamar elmuló barátság az, melynek csak füst a fundamentuma. Ilyen pedig a Tabacho-Heluok barátsága. Az igaz barátság csak a jók közt támad, nem pedig az ilyen ördögszára Bordája tökfilkók közt, mint te vagy kormos! Ámmen.

Sziporkák.

Rablógyilkosságért egy kertészt akasztottak fel. Egyik szemlélő következő megjegyzéssel kisérte az executiót: No eddig ez huzta az ágat most pedig őt huzzák az ágra.

Nagy Fülep (persze régen történt, talán nem is igaz) tarklizott egyik tábornokával.

— Négy király — mond Fülep — százat irok.

„Sire én csak három királyt láttam, — jegyzé meg a tábornok“.

— Magam vagyok a negyedik. —

„No ugy Sire! nem ér semmit“.

— Hogyan? —

„Itt van négy disznó, én irok százat“.

— Hiszen csak hármat mutat. —

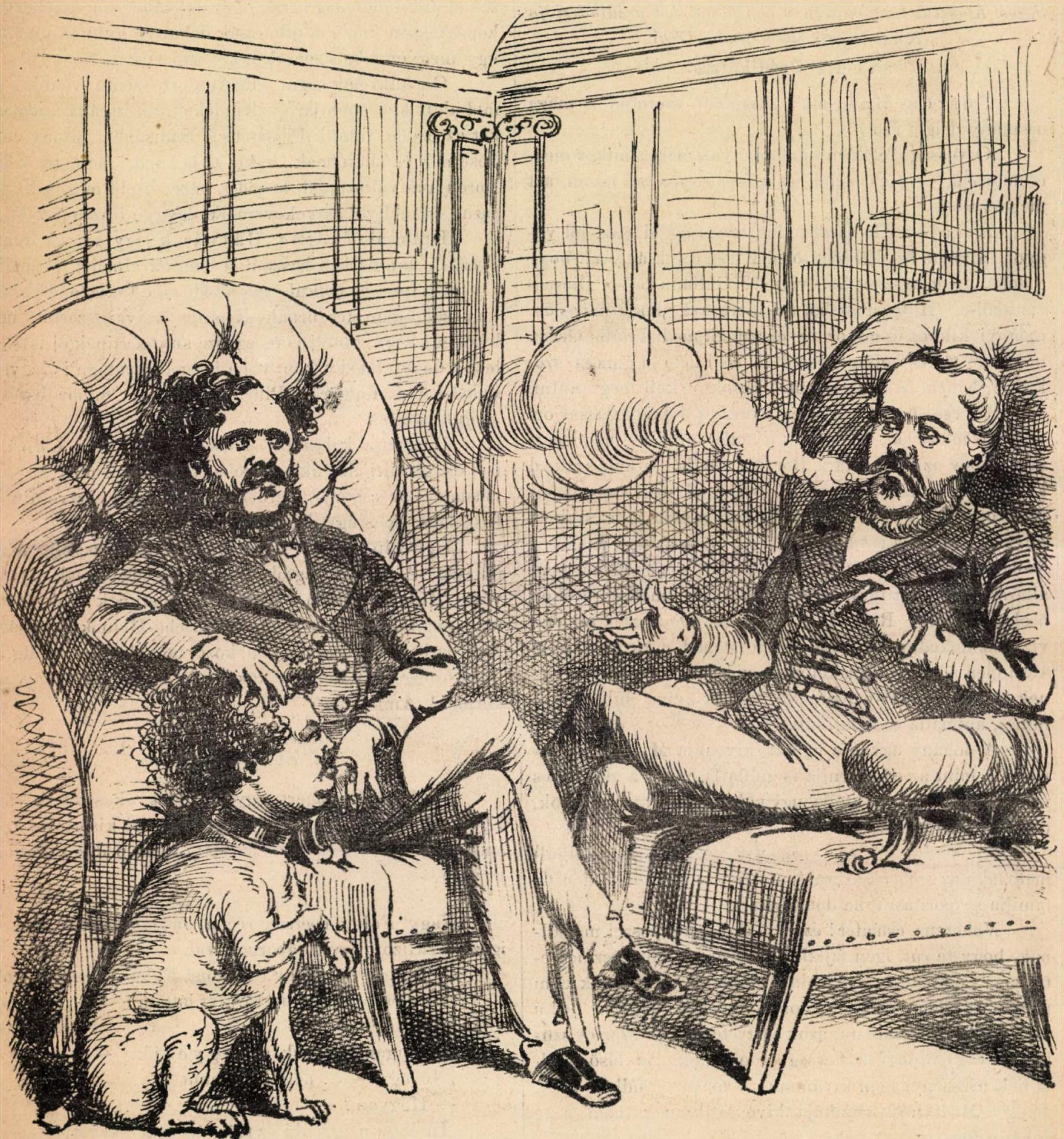
„De magam vagyok a negyedik“.

— Az már más, mond mosolyogva Fülep — ugy ön megnyerte a parthiet.

---

*

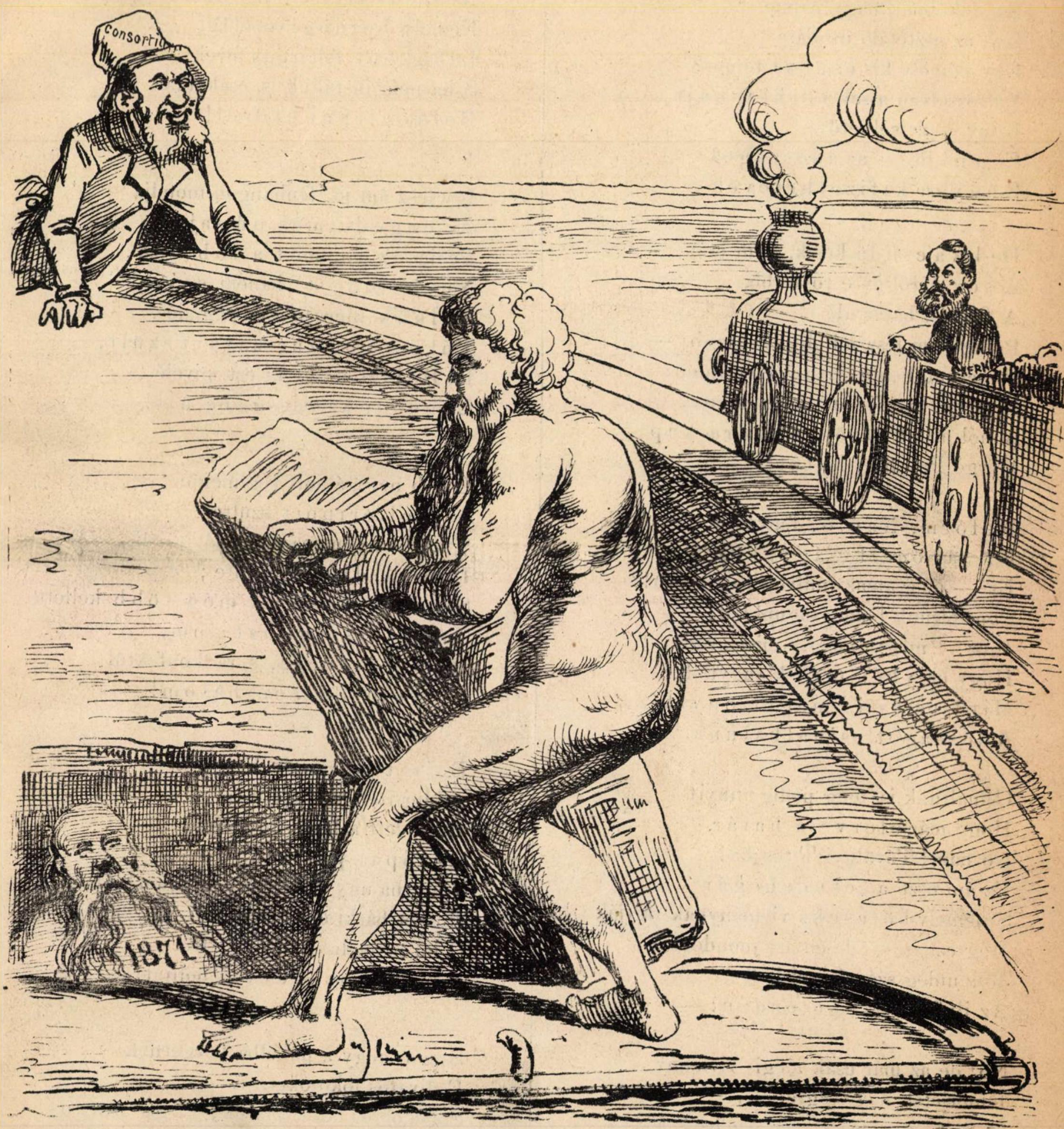
Hivatalos átadás.

Andrássy: Konczot ennek évekig én adtam,
Sokszor meg is rugdosták miattam ;
Nézzed Menyus mily fényes a szőre:
Én hizlaltam ezt meg igy kövérre.

Ezután már te leszesz gazdája,
Hogy ugasson, gondod legyen rája;
Ez el nem vesz, meg van bélyegezve,
Lásd a farka kissé meg van metzve.

Év végén.

Az idő az éveket, Kerkápoly pedig a vasutakat temeti az Ábrahám kebelébe.

Az ó év végén s az újnak elején.

Bár az Ábrahámnak, Izsáknak
És Jákóbnak nagy istene,
Igy, az esztendő utoljára
Egy némely kis csudát tenne?
Változtatván a sok terhet, bajt
Könyen elviselhetővé,
És a mi fő, — az adósságot
Könyen kifizethetővé!

De biz a csuda késik, nem jön,
A sor évről-évre rosszabb,
A fizetési határ idő
Pedig nem lesz mindig hosszabb. —
Punctum, finále, man muss zahlen:
Kvóta, deficit, kamatot,
A hol más kettő-háromra kap
Kerge Pali fizet hatot!

Reform, Napló, fenynyen dicsekszik
Pompás önállóságunkkal,
Ez — meg amaz, milyen nagyszerü!?
Nem birunk boldogságunkkal!
Igaz... megvallom... elismerem
Hogy egyben önállók vagyunk,
Mint ez év is megbizonyitá
Adósságot csinálhatunk.

Csináltunk is, még pedig annyit
Hogy már elérve a határ,
No fiam! Tóvölgyi Tituszka!
Ez ám oszt' a „csudabogár“
S némely bölcsek, vivmánynak tartják
Még ezt is, — de én azt mondom:
Jószinüleg szánakozni kell
Az ilyféle sült bolondon! —

No! de az már csak mégis vivmány,
Ismerjétek meg végtére...
Ez év hozta: magyar ember állt
A birodalom élére!
Magyar?... igaz ám!... ó bocsáss meg
S jövel, erre nagyot igyunk...
Hanem izé... hiszen ő mondá:
Hogy osztrák-magyarok vagyunk!

Ez év folytán is csak ugy ment az
Mint tanit a tapasztalás:
„Multadban nincs öröm, jövődben
Nincs remény“, — nincs vigasztalás!
Némely boldogitó előáll
Időnként feltartott fővel,
S ha nem instáljuk is, csak akar
Boldogitani erővel!

Igy lesz ám jó! fenhangon mondja
Az engedelmes hű sajtó!
Pedig ez is, mint a többiek,
Nem boldogit, hanem sajtol.
Nálunk nincsen megelégedés,
Túl a sok baj zűr-zavart szült,
És Bájszt uram, ki ezt mivelé, —
Londoni követségbe ült!

Bach uram áldott regimenje
A szolferinóit szülte,
S a G'sammtmonarchie szótárából
Lombárdiát kitörülte;
Smerling uramnak még több kellett
Németországi hatalom,
Mellé Velencze, s rá konfektül
A szadovai csonthalom!

Bájszt uram a dualizmussal
Addig izélt, addig játsza:
Hogy lett a hires birodalom
Európai pojácza!
Vagy ha ugy tetszik hát Fajankó!
Melyet bárki orron kollint,
Ő hü mamelukk természettel
Bene quidem, — csak rá bollint!

S nem hogy a pokolba kergetnék
E divatos lókötőket,
Sőt követül küldik, vagy zsíros
Penzióba teszik őket.
Lám a sokszor barbárnak mondott
Török kormány megmutatta:
Hogy kell bánni az ilyenekkel...
Husseint, Haidárt becsukatta!

De nem üzöm-fűzöm már tovább
A tengernyi zűr-zavar s bajt,
Mely a szent közcsügy tarlóján
Évről-évre oly buján hajt.
Végezzük el, — mint elvégződött
Hosszu napjaival ez év...
Mely elmult, hogy végén látszanék
A nyugodalmat hozó rév!

Illő a holtat megtisztelni
Annak, ki életben marad.
Köszöntsük hát a vén Szilvestert,
Töltsétek meg a poharat...
Vegyétek fel, hadd csengjen össze, —
— A balsors ugy is régen tart —
S csengése közt zendüljön a dal,
Az „Isten áld meg a magyart“

Nagy Bőgős.

Szabadkai életképek.

XLVIII. kép.

Körpelesz válasza Simkeleszhez.

Kedves Bruder! Nem akarok a jövő évre adósod maradni; nagyon el vagyok foglalva a Herr von Miska bácsival: azért nem „Matyiztam“ oly sokáig! — Mi ketten azon törjünk fejünket: hogyan csinályunk itt nálunk apácza-Klostert, a hova a zsidók is bejuthassanak, meg a szerbek is beférhessenek. — A kalocsai érsek ő excellentiája ezért nem haragszik ugyan, csak az a kifogása van, hogy mi zsidók nagyon szeretjük a vörös hagymát és „kiállhatatlanok“ vagyunk; a szerbek pedig nagyon szeretik Miletícset és „tolakodók.“ — Azt hallottam, hogy ő excellentiája legjobban szereti a csizmadiákat; azért „fogatott vele csizmadiát“ a szabadkai deputatio.

Igaz-e, hogy Slovák ő excellentiája Pester Obergespan lesz? Agyonra ijedtünk, midőn ezen hirt a „Montagsblätterben“ olvastuk; mert akkor bizonyosan a mi Obergespanunk — a Herr von Miska bácsi Schwiegersohnja — fog belügyminiszternek kineveztetni, és mi lesz belülünk?! ... a Klosterból?! — Nem is merek rágondolni! ..... Boldog pápistai ujévet Adieu!

Körpelesz, publicist.

Ui. Matyi bácsi! Matyi megtette a „Matyinak“, de azért Matyi marad; csak az „Életképek“ mennek, és azok helyébe fognak jönni a „Havi kronikák. *) — Ennyit kivántam tudtára adni Matyi bácsinak, és olvasó közönségének.

Körpelesz,
v. l.

*) Elvárjuk és szivesen közöljük. Szerk.

Tiltakozás.

Értésünkre esett, miszerint Pest város főkapitányja Taisz Elek nagysága nagyban szurkol, hogy bokros érdemeiért macska zenével fogjuk megtisztelni.

Ezennel hinyilatkoztatjuk, hogy efféle kitüntetése a kapitány urnak, eszünk ágában sincs, Taisz Elek urra még a macska zenét sem vesztegetjük.

az egyetemi ifjuság.

Fele igaz, fele nem az,

egészen meg egy kis tritstrats.

Taisz Elek orra czinkét fogott. Mert a belügyminiszter kaszszálta harambasa itéletét, mely szerint a Toldy ünnepély alkalmával egyetemi fiatalságunk által rendezett fáklyás menet vezetőit személyenként 50. ftra vagy tiz napi áristomra itélte. Ennek következtében Taisz ur sértve érzi magát s elkeseredésében beadni szándékozik Linzer Fanninak ellentmondása ellenére is... lemondását.

Lebegő Trézsi szabadalmazott nőnövelde tulajdonos növendékei fáklyás zenével akarják megtisztelni védaszszonyukat Linzer Fannit.

E végett egy 12 tagbol álló küldötséget menesztenek a főkapitány urhoz azon kérelemmel: miszerint engedje meg nekik, hogy a váczi utczán keresztül vonuljanak.

Sylvester éjszakáján.

Ezernyolczszáz hetvenegy is lejára,
De csak sok bajt hagy maga után hátra,
Éjjel nappal kérjük a jó teremtőt:
Ne küldjön ránk többé ily rosz esztendőt.

Tekintsünk csak egy évtizeddel hátra...
Mit tett akkor a bölcs Deák és pártja?
Zászlójukra irták a negyvennyolczat,
Egytől egyig mind hazafiak voltak.

Hogy nekünk a Schmerling rendszer kellene
Ünnepélyes óvást tettek ellene,
Kimondták, hogy árulásnak vevődik:
Ha valaki beamterré szegődik.

És ime most mivé lett a hős sereg!?
— Rá gondolva a lelkem is kesereg, —
Cselfogással hogy többségre vergődött.
A hatalom szolgájává szegődött,

az igazügy kortese.

Előfizetési felhivás.

Az országos szabadelvü és haladó ellenzék heti közlönyére.

Tisztelt honfiak! polgártársak! (Olvasó és népkörök!)

A közelgő ujévvel „**Népszava**“ politikai heti lapom, pályafutásának ötödik évfolyamába lép. Egy heti közlönynek négy évi fenállása, — a jelenben uralgó politikai inmoralitás és a nemzeti életerőt mind mélyebben zsibbasztó szennyes önérdek szülte korszakban — fényes tanubizonyságot tesz arról, hogy életre való.

Azon igen tisztelt hazámfiai! polgártársaim! (Olvasó és népkörök!) előtt, kiket és melyeket négy év leforgása alatt szerencsés voltam a „**Népszava**“ pártolói közé számithatni, e lap politikai irányát — azt hiszem — felesleges fejtegetnem. Országosan tudva van, hogy szerkesztői tisztemet, s politikai pályámat mindig hazafias tiszta szándék és szilárd elvhüség vezérelte, s az őszinte ragaszkodás kötötte azon nagy férfiú személyéhez és elveihez, ki a magyar nemzet ujjáteremtője volt, és a kinek szive most is legmelegebben ver szegény hazánk függetlenségeért s népünk jóléteért.

És miután örvendve látom, hogy a magyar nemzet politikai érettségének előjelei, rohamosan közelgenek a forrponthoz: itt az ideje, hogy a szabadelvü haladás zászlóját lobogtatva, a merev oppónálást elhagyva — egy lépést közelebb tegyünk az igéret földéhez.

A „**Népszava**“ czélja és hivatása, megtestesitése a következö politikai igének:

1. A 48-ik alkotmány alapján a personal-unio helyre állitása; nemzeti önállóságunk s Magyarország teljes függetlensége minden más államtól.

2. Hogy az előbbenieket kivivhassuk, a nemzet öszintén nyilatkozzék, hogy Magyarország koronás feje a király, az ország fővárosába, ős Buda várába tegye át lakását s ne mint osztrák császár, de mint magyar király uralkodjék.

3. A független felelős magyar miniszterium vezetésével, a magyar király által, mint kormányelnök, nemzetünk ujjáteremtője Kossuth Lajos bizassék meg.

4. A nemzetiségek jogos kivánalmainak, a testvériség kötelme és a társadalmi igazságos mérleg szerinti kielégitése, Magyarország integritásának és politikai egységének megóvása mellett.

5. Hogy állami függetlenségünk ugy bel- mint kül megtámadások ellen biztositva és védve legyen, a nagy német hatalommal véd és dacz szövetség kötendő.

Ezen alap-pontozatokkal, ha ugy tetszik programmal, millió meg millió magyar gondolatának és benső meggyőződésének adtam hangot, s erős hitem, hogy vágyaink közelebb teljesülendenek mint hinnők.

Országgyülési tudósitásaink a legjobban vannak összeállitva s minden nevezetesebb mozzanat élénken vissza tükrözve. **Vidéki levelek** és **ujdonságok** tekintetében lapunk szinte gazdag tartalmu leend.

A **közgazdaság, ipar** és **müvészeti** rovatunk a legnagyobb figyelemmel lesz szerkesztve; a **kertészetet** pedig egy gyakorlott gazda fogja oktató modorban előadni.

A **népnevelés, közmüvelődés, a társadalom** fejlődése időről időre jelezve leend lapunkban.

A közelgő **képviselőválasztások** érdekes mozzanatai, ugy az erkölcsrontó vesztegetések, etetések, itatások, lélekvásárlások s mindazon aláváló tényeket, melyek a becsületes nép szivét megmételyezik, párt-tekintet nélkül fogja a Népszava a nyilvános közvélemény elitélése alá bocsájtani.

Tárczánk hasznos és mulattató elbeszéléseket, s népies költeményeket tartalmazand.

Midőn tehát felhivom hazám igen tisztelt fiait, polgártársaimat, (az olvasó- és népköröket) lapjaim érdekében, azon begyőző hittel teszem, hogy törekvéseimben ezutánra is oly tömegesen fognak támogatni mint eddig, hogy igy a czél, — mely felé kitartó erélylyel küzdünk, — hazánk boldogsága és jólléte, mielőbb eléressék.

Ismételve kérem tisztelt hazámfiait, polgártársaimat az (olvasó- és népköröket) szóval mind azokat, kik a fentebbi politikai hitvallást ohajtják és elfogadják, jelentsék ki ezt azon tényük által, hogy az **országos szabadelvü** és **haladni ohajtó ellenzéki** párt heti közlönyét vegyék becses pártfogásuk alá s azt ismerőseik közt is minél szélesebb körben ismertetni és terjeszteni sziveskedjenek.

A „Népszava, istenszava“ de csak akkor, ha a hideg közöny el nem fojtja, és nem hangzik el nyomtalanul, mint kiáltó szó a pusztában.

Pest, decz. 23. 1871.

Mészáros Károly
felelős szerkesztő.

A „Népszava“ előfizetési ára:

Egész évre **4** frt, félévre **2** frt, negyedévre **1** frt,

A „**Ludas Matyi**“ előfizetési ára: egész évre **6** frt, félévre **3** frt, negyedévre **1** frt **50** kr.

Az előfizetési pénzeket legczélszerübb **postai utalványokon** beküldeni, melyeket minden postahivatal a legkészségesebben szolgáltat ki.

Minden **öt** előfizetőt gyüjtőnek **tisztelet példánynyal** kedveskedünk. Könyvkereskedési uton beküldött előfizetésektől százalékot nem adhatunk.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos: Mészáros Károly. Pest, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úriutcza 7. a.